

NĚKOLIK ÚVAH O SANKCIONOVÁNÍ PŘESTUPKŮ V DOPRAVĚ

MICHAL MÁRTON

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Česká republika

Abstract in original language

Cílem příspěvku je kritické zhodnocení právní úpravy spojené se sankcionováním přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, a to ve třech základních problémech: dolní hranice sankcí pokuty a zákazu činnosti, ukládání blokových pokut, sankcionování mladistvých, přičemž v závěru je tato problematika zasazena do kasuistických souvislostí.

Key words in original language

Bloková pokuta; dolní hranice sankce; dopravní přestupek; mladiství; provoz na pozemních komunikacích; pokuta; přestupek; sankce; zákaz činnosti.

Abstract

The aim of the paper is to note more problematic issues connected with punishment of offenders of traffic violation. These problems may be simply summarized into 2 groups: minimum sentences, relationship between special paragraph 22 act of offences to general paragraphs of this act. In the end problematic causes are noted in relation to previous 2 groups.

Key words

driver; fine; minimum sentence; offence; punitive sanction; traffic on public roads; traffic violation; young offenders.

Zákon č. 411/2005 Sb.¹⁾ novelizoval ustanovení § 22 zákona o přestupcích²⁾ Kromě změny názvu druhového objektu z přestupků proti bezpečnosti silničního provozu na přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích přinesla tato novela s účinností od 1. července

¹⁾ Zákon, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (v textu jen „zákon č. 411/2005 Sb.“)

²⁾ zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (v textu jen „přestupkový zákon“)

2006 precizaci speciálních skutkových podstat, jakož i podstatné zvýšení jejich počtu.³⁾

Z hlediska sankcí je však podstatné, že došlo k jejich podstatnému zvýšení. Za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu bylo možné před novelou uložit podle závažnosti jednání sankci pokuty do 10.000 Kč, sankci zákazu činnosti do 2 let, sankce bylo možné uložit jak kumulativně, tak alternativně.⁴⁾ Dopustil – li se řidič přestupku spojeného s alkoholem, naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 30 přestupkového zákona (přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi), a za tento bylo možné uložit pokutu až do výše 15.000 Kč a zákaz činnosti do 2 let. Zákon č. 411/2005 Sb. přinesl citelné zvýšení sankcí za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Kromě blokové pokuty za jednání spočívající v jiném porušení zákona o silničním provozu⁵⁾, kde není stanovena dolní hranice, došlo ke stanovení pevných sazeb blokových pokut⁶⁾, dolních hranic pokut podle závažnosti jednání od 1.500 Kč (nejméně závažné přestupky) až po 25.000 Kč (nejzávažnější přestupky), horní hranice byly zvýšeny od 2.500 Kč (méně závažná porušení zákona) až po 50.000 Kč (nejzávažnější jednání). V důvodové zprávě zákonodárce odůvodnil zpřísnění sankcí tak, že: „*Nově se upravuje také výše sankcí za přestupky. Horní hranice pokuty se u nejzávažnějších přestupků zvyšuje až na 50 000 Kč, horní hranice sankce zákazu činnosti zůstává zachována na dvou letech, zvyšuje se i výměra pokut v blokovém řízení. Zcela nově se pak zavádí spodní hranice sankcí, a to pokut i zákazu činnosti. Důsledkem je tak značné zpřísnění sankcí, které se ovšem vzhledem k situaci v provozu jeví jako nezbytné. Nejnižší sankcí, kterou bude možno za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích uložit, kromě obecně přípustného napomenutí, tak bude pokuta minimálně ve výši 1 500 Kč.*“⁷⁾

Zvýšení sankcí za přestupky ve snaze zvýšit bezpečnost v provozu na pozemních komunikacích lze vnímat pozitivně, nicméně úprava sankcí a jejich ukládání nabízí četné otazníky, které zodpověděla soudní judikatura a výklad zákona. Tyto lze shrnout do několika základních okruhů:

problematika dolních hranic sankcí pokuty a zákazu činnosti.

problematika ukládání blokových pokut

³⁾ stávajících pět skutkových podstat počínaje ust. § 22 odst. 1 písm. a) – písm. e) a odst. f), který jako „zbytková“ skutková podstata upravoval ostatní porušení zákona o silničním provozu, bylo rozšířeno na 27 speciálních skutkových podstat v ust. § 22 odst. 1 písm. a) – písm. k), „zbytková“ skutková podstata zůstala jako písm. l) citovaného ustanovení.

⁴⁾ zákonná dikce „lze uložit“ byla nahrazena dikcí „uloží se“

⁵⁾ ust. § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona v návaznosti na ust. § 22 odst. 10 bod 1 citovaného zákona

⁶⁾ ust. § 22 odst. 10 bod 2, 3, 4 přestupkového zákona

⁷⁾ sněmovní tisk č. 833, IV. volební období Poslanecké sněmovny, dostupný na: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=833&CT1=0>

problematika ukládání sankcí mladistvým

ad 1)

Stávající právní úprava stanoví nově dolní hranice sankce zákazu činnosti a ukládaných pokut u všech přestupků uvedených v ustanovení § 22. Meze správního uvážení je limitována dolní a horní hranici pokuty a zákazu činnosti, a pokud příslušné ustanovení stanoví, že se ukládá sankce pokuty a zákazu činnosti, tyto se ukládají vždy kumulativně. Vedle zdůraznění závažnosti přestupků, která je vyjádřena právě sankcí, byla motivace zákonodárce zamezit korupci a zneužití správního uvážení tím, že budou stanoveny pevné spodní hranice, což je důvod pochopitelný, ale na druhou stranu pak vznikají situace, kdy spodní hranice sankcí neodpovídá závažnosti konkrétního jednání, čímž sankce jednak neplní výchovný účinek na pachatele, který je jí sledován, ale může být citelným zásahem do majetkových poměrů pachatele. Dolní hranici sankce pokuty ve výši 25.000 Kč a zákazem činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 roku jsou postihovány dle ust. § 22 odst. 4 přestupkového zákona následující přestupky:

řízení motorového vozidla bez příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění⁸⁾

odmítnutí se na výzvu policisty (strážníka) podrobit se vyšetření na přítomnost návykových látek v těle řidiče /dechová zkouška, lékařské vyšetření/⁹⁾

řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost (zde je nutné podotknout, že půjde vesměs o řidiče nemotorových vozidel)¹⁰⁾

způsobení dopravní nehody, při které je jinému ublíženo na zdraví

Současně byl do ustanovení § 22 přestupkového zákona vtělen odstavec 12, který vylučuje upuštění od uložení zákonem stanovené sankce, a tím i aplikaci ustanovení § 11 odst. 3 přestupkového zákona, podle něhož lze od uložení sankce v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže postačí samotné projednání přestupku. Sankce se tedy uloží vždy, je-li naplněna příslušná skutková podstata. Naproti tomu v trestním právu je výše peněžitého trestu stanovena v ustanovení § 68 odst. 1, 2 trestního zákona, a to ve výši 20 až 730 denních sazeb (denní sazba minimálně 100, nejvíce 50.000 Kč.), tedy peněžitý trest v trestním řízení se realizuje ve výši od 2.000 Kč do 36.500 000 Kč) a dolní hranice v přestupkovém řízení je tak vyšší než v trestním,

⁸⁾ § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 přestupkového zákona

⁹⁾ § 22 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona

¹⁰⁾ § 22 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona, u řidiče motorového vozidla přichází v úvahu trestný čin dle ust. § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákon – ohrožení pod vlivem návykové látky, písm.d) textu pak ust. § 22 odst. 1 písm. h) přestupkového zákona

třebaže míra škodlivosti přestupku je nižší než u trestného činu a s odkazem na dikci ustanovení § 2 odst. 1 přestupkového zákona „ *přestupek je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek v tomto nebo jiném zákoně výslovně označeno a nejedná – li se o správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo trestný čin*“ jsou ustanovení o přestupcích ve vztahu subsidiarity k ustanovením o trestných činech. Ustanovení o trestných činech jsou v poměru speciality k ustanovením zákona o přestupcích.¹¹⁾ Současně ust. § 68 odst. 6 trestního zákona umožňuje soudu peněžitý trest neuložit, pokud by byl nedobytný. Problematikou sankcí se zabýval Nejvyšší správní soud, který vyslovil s odkazem na nález pléna Ústavního soudu ze dne 13. 08. 2002, sp. zn. Pl. ÚS. 3/02 názor, že spodní hranice pokuty ve výši 25.000 Kč je sankcí výrazně nižší než sankce za správní delikty (Ústavní soud shledal protiústavní dolní hranici sazby pokuty ve výši 200 000 Kč za jiný správní delikt dle stavebního zákona) a takto nastavená minimální hranice, i při zohlednění skutečnosti, že se jedná o přestupek, a tedy, že jeho pachatelé jsou fyzické osoby včetně těch, které nepodnikají, nedosahuje intenzity, kterou by bylo možné v souladu s judikaturou Ústavního soudu považovat za zjevně nepřiměřenou či ohrožující materiální existenci pachatele přestupku.¹²⁾ Otázkou zůstává, zda je dlouhodobě tento názor udržitelný s odkazem na makroekonomické a demografické ukazatele (výše nezaměstnanosti, průměrné mzdy, nárůst počtu populace v neproduktivním věku odkázané na vyplácení důchodu), v důsledku čehož by došlo k vyslovení protiústavnosti ust. § 22 odst. 4 přestupkového zákona.

ad 2)

Za podmínek uvedených v ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona je fakultativním institutem projednání přestupku v blokovém řízení, a to za podmínek, že přestupek je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný je ochoten blokovou pokutu zaplatit. Do ustanovení § 22 by vtělen dále odstavec 11, který stanoví, že přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení. Zákonodárce v důvodové zprávě konstatoval, že *nově se pak v obou novelizovaných ustanoveních zákona o přestupcích vylučují přestupky, za které lze uložit sankci zákazu činnosti, vylučují z možnosti projednání v blokovém řízení. Účelem je zabránit tomu, aby za tato závažná protiprávní jednání nemohly vůbec být uloženy nízké sankce v blokovém řízení.*¹³⁾ Přesto existují kategorie přestupků, kde za uplatnění striktně pozitivistického přístupu k obsahu právní normy, je možné uložit blokovou pokutu za závažná protiprávní jednání, jestliže je kategorie těchto jednání vyjádřena výší sankce (viz níže).

¹¹⁾ Jelínek, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Praha, 2004, s. 113

¹²⁾ rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 As 46/2008-50, dostupný na www.nssoud.cz

¹³⁾ viz odkaz 7)

ad 3)

Prakticky každého z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích se může dopustit mladistvý. Definice mladistvého se kryje s právem trestním, kdy jde o osobu, která v době spáchání přestupku dovršila 15 rok a nepřekročila 15 rok svého věku.¹⁴⁾ Ustanovení § 19 odst. 3 přestupkového zákona stanoví, že horní hranice pokuty se u mladistvých snižuje na polovinu, přičemž nesmí být vyšší než 2000 Kč. Přihlédneme – li ke skutečnosti, že horní hranice sankcí jsou u přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu odstupňovány následovně: 2.500 Kč, 5.000 Kč, 10.000 Kč, 20.000 Kč, 50.000 Kč¹⁵⁾, pak by polovina horní hranice činila 1.250 Kč, 2.500 Kč, 5.000 Kč, 10.000 Kč, 25.000 Kč, avšak vzhledem k tomu, že současně horní hranice nesmí být vyšší než 2.000 Kč, pak horní hranice pokuty takto snížená nediferencuje závažnost jednotlivých přestupků, což je podstatný deficit právní úpravy. Pro srovnání s právem trestním lze mladistvému pachateli uložit opatření ve výši 10 až 500 násobku denní sazby od 100 do 5.000 Kč, čímž je minimální výše peněžitého opatření 1.000 Kč a maximální 2.500 000 Kč, je-li výdělečně činný nebo dovolují – li to majetkové poměry mladistvého. Zatímco u mladistvého pachatele trestného činu je dolní sazba 2x nižší, a horní 14.6 x nižší oproti dospělému pachateli, u přestupku je horní hranice pokuty u mladistvého 25 x nižší. Ustanovení § 19 odst. 3 přestupkového zákona rovněž nepočítá s dolními hranicemi pokut, kdy toto ustanovení je nezměněné již od účinnosti přestupkového zákona. Zde se nabízí dvojí interpretace – u mladistvých se z dolních hranic sankce nebude vycházet vůbec (ustanovení § 19 odst. 3 o dolních hranicích nehovoří), nebo budou aplikovány s odkazem na ust. § 22 odst. 12, podle něhož nelze v řízení o přestupku od uložení sankce upustit, bude přihlíženo k dolním hranicím, což je však možné pouze u přestupků nejméně závažných, efektivnější je však nepochybně využít první výklad. De lege ferenda je minimálně vhodné transformovat principy trestní úpravy o sankcionování mladistvých do přestupkového zákona tak, že se horní i dolní hranice snižují u mladistvých na polovinu, s tím, že v závislosti na majetkových poměrech je sankci pokuty možné uložit pod dolní hranici.

V souladu se rčením „verba docent, exempla trahunt“ je vhodné poukázat na nastíněné problémy v kasuistických souvislostech.

Pokud jde o problematiku dolních hranic pokut a zákazu činnosti, nejmarkantněji je nepřiměřenost sankce zřejmá ve vztahu k přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 přestupkového zákona, kterého se dopustí ten, kdo řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řídičského oprávnění. Jak bylo uvedeno výše, za tento

¹⁴⁾ ustanovení § 19 odst. 1 přestupkového zákona, ust. § 2 písm. d) zákona č. 218/2003 Sb., zákon o soudnictví ve věcech mládeže

¹⁵⁾ ustanovení § 22 odst. 4 – odst. 9 zákona o přestupcích

přestupek se ukládá pokuta od 25.000 Kč do 50.000 Kč a zákaz činnosti od 1 roku do 2 let. Řidičské oprávnění se pozbývá dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena sankce zákazu činnosti a tímto dnem nastává výkon této sankce. Podle ustanovení § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu rozhodne o vrácení řidičského oprávnění obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost osoby, která jej pozbyla. Pokud od právní moci rozhodnutí, kterým byl uložen zákaz činnosti uplyne doba delší než jeden rok, musí žadatel prokázat odbornou a zdravotní způsobilost.¹⁶⁾ Tedy, pokud jde o kratší dobu výkonu zákazu činnosti než jeden rok¹⁷⁾, je nutné k vrácení řidičského oprávnění pouze prokázat, že byla sankce zákazu činnosti vykonána a následně správní orgán vydá rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění. Jde ve své podstatě o formalizaci postupu při vrácení řidičského oprávnění. Mnoho řidičů však opomene požádat správní orgán o vrácení řidičského oprávnění a bez dalšího po uplynutí sankce zákazu činnosti řídí vozidlo a nejsou přitom držiteli řidičského oprávnění. Přítomen je rovněž i materiální znak, kterým je podle ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona porušení či ohrožení zájmu společnosti. Tímto je zájem, aby v provozu na pozemních komunikacích řídily motorová vozidla pouze osoby, které jsou na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu oprávněny tato vozidla řídit, nestačí, že podmínky vrácení řidičského oprávnění jsou splněny, ale že bylo o jejich splnění autoritativně rozhodnuto správním orgánem. Chrání se tím právní jistota. Nepochybně je žádoucí přísně postihovat osoby, které nejsou držiteli příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, avšak osoba, která jeho držitelem nikdy nebyla, je postihována stejně jako osoba, která dříve byla jeho držitelem, pozbyla jej v důsledku krátkodobého výkonu sankce zákazu činnosti, a po jeho uplynutí opomněla požádat o jeho vrácení. Zásada „ignoratio iuris non excusat“ zde platí dvojnásob.

Novela č. 411/2005 Sb. rovněž vtělila do přestupkového zákona skutkovou znějící, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích „porušením zvláštního právního předpisu způsobí dopravní nehodu, při které dojde k usmrcení nebo zranění osoby“.¹⁸⁾ Zčásti bylo ustanovení zcela neaplikovatelné, kdy usmrcení osoby je trestným činem, a když se správní orgány striktně držely litery zákona, pak byly postihovány i osoby, které způsobily zranění samy sobě. Na toto ustanovení reagoval jak sám zákonodárce přijetím novely přestupkového zákona č. 215/2007 Sb. s účinností do 22. 08. 2007¹⁹⁾ a jednak Nejvyšší správní soud rozhodnutím

¹⁶⁾ ustanovení § 102 odst. 5 zákona o silničním provozu

¹⁷⁾ nejkratší výkon může trvat 15 dní, kdy je podle ust. § 22 odst. 8 přestupkového zákona možno uložit zákaz činnosti v nejkratší délce 1 měsíc a dotýčný si po polovině doby výkonu sankce zákazu činnosti požádá o prominutí jejího zbytku podle v souladu s ust. § 92 odst. 1 a ust. § 14 odst. 3 přestupkového zákona

¹⁸⁾ znění přestupkového zákona účinné od 1.7.2006 do 15. 08. 2007

¹⁹⁾ zákon, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

č.j. 5 As 42/2007-55²⁰⁾, který v odůvodnění mimo jiné uvedl: „U dopravní nehody, jejímž jediným účastníkem a současně jediným zraněným byl pouze řidič, který způsobil dopravní nehodu, spočívá nebezpečnost jednání a zájem společnosti na potrestání pouze za porušení zvláštního právního předpisu, nikoliv za nedbalostní sebepoškození zdraví, a proto závěr krajského soudu o nesprávné právní kvalifikaci správním orgánem je správný. Sankce za nedbalostní sebepoškození zdraví by nebyla účinná, účelná a neměla by tedy smysl.“ Citovanému rozhodnutí předcházela samotná novela přestupkového zákona č. 215/2007 Sb., která si dle důvodové zprávy mj. kladla za cíl odstranit některé chyby, duplicity a nepřesnosti a upřesnit některé formulace, a upravila skutkovou podstatu na stávající znění: přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích porušením zvláštního právního předpisu způsobil dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví.

Pokud jde o blokové pokuty, pak zákonodárce opomenul nejzávažnější skutkové podstaty (spojené a užíváním alkoholu a návykových látek) ve vztahu k řidičům nemotorových vozidel. Konkrétně jde o skutkové podstaty přestupků v ust. § 22 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. d) přestupkového zákona. (řízení pod vlivem alkoholu nebo návykové látky, ve stavu vylučujícím způsobilost, odmítnutí vyšetření na přítomnost alkoholu nebo návykové látky). Subjektem těchto přestupků je **řidič**, který je definován v ust. § 2 písm. d) zákona o silničním provozu jako účastník provozu na pozemních komunikacích, který řídí motorové, nebo nemotorové vozidlo nebo tramvaj. Zákaz činnosti však může být ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 přestupkového zákona uložen v případě, že jde o činnost, kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo k níž je třeba *povolení nebo souhlasu státního orgánu*, a spáchal – li pachatel přestupek touto činností nebo v souvislosti s ní. Ve světle zákonného znění pak zůstává široká škála řidičů: cyklisté, jezdci na zvířatech atp., u nichž zákon nevylučuje projednání v blokovém řízení a dojde-li k němu, tak může být disproporce mezi jednáním postiženým blokově a postiženým dolní hranicí sankce pokuty ve výši 24.000 Kč, neboť podle ust. § 13 odst. 2 přestupkového zákona lze v blokovém řízení uložit pokutu do 1.000 Kč, pokud tento zákon nebo jiný zákon nepřipouští uložit pokutu vyšší. Vyšší blokovou pokutu připouští uložit ust. § 22 odst. 10 přestupkového zákona, ale toto na zmiňované případy nedopadá. Správní praxe obecně nevylučuje ukládání blokových pokut řidičům nemotorových vozidel pouze za přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona ve zcela výjimečných případech. Za stejných podmínek, i když v menším rozsahu vzniká disproporce mezi výší blokové pokuty a pokuty uložené ve správním řízení za přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 11 přestupkového zákona, kterého se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla neoprávněně zastaví nebo stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označení označením O1 nebo

²⁰⁾ dostupný na www.nssoud.cz

neoprávněně použije označení O1 při stání nebo jízdě („stání na místech pro invalidy“), který byl od 01. 07. 2006 do 22. 08. 2007 postihován pokutou od 5.000 Kč do 10.000 Kč a kumulativně zákazem činnosti od 6 měsíců do 1 roku.²⁰⁾ Technická novela č. 215/2007 Sb. změnila postihování přestupku tak, že jej přesunula z odstavce 7 do odst. 6 ustanovení § 22 (bylo to zcela na místě, kdy „stání na místech pro invalidy“ nelze škodlivostí srovnávat s porušením zákazu předjíždění či vysokým překročením nejvyšší dovolené rychlosti). Zde zákonodárce nevhodně postavil naroveň závažné ohrožující přestupky s jednáním, které je spíše zavrženíhodné z morálního hlediska. Přesunutím postihu do ustanovení § 22 odst. 6 přestupkového zákona se za tento přestupek neukládá sankce zákazu činnosti a je postihován pokutou v rozpětí 5.000 Kč až 10.000 Kč, avšak opět na tento přestupek zákonodárce nepamatoval v ustanovení § 22 odst. 10 přestupkového zákona a blokově jej tak lze řešit pokutou do 1.000 Kč.

Závěrem lze tedy shrnout, že novela přestupkového zákona vedoucí ke zpřísnění sankcí za dopravní přestupky byla nepochybně krok správným směrem. Zákonodárce tímto reagoval na snižující se bezpečnost v provozu na pozemních komunikacích a tyto sankce nepochybně mají vést k ochraně „slušných řidičů“, nicméně přesto je nutné se dílem postavit k právnímu stavu po novele kriticky, kdy došlo k zásahu do právní normy, aniž by bylo přihlédnuto k logické struktuře normy jako takové, zcela byl ignorován vztah novelizovaného ustanovení § 22 přestupkového zákona a obecných ustanovení. Sám zákonodárce necelý rok po účinnosti novely korigoval alespoň její nejproblematičtější a kontroverzní ustanovení. Nakonec - i sebedrakovičtější sankce nesplní výchovný účinek, nebude-li právo vymahatelné, což je ovšem jiná kapitola.

Literature:

- Červený, Z. a kol.: Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů. 16 vydání. Praha: Linde, 2009, 427s., ISBN: 978-80-7201-768-3
- Jelínek, J. a kol.: Trestní právo hmotné. Obecná část. Praha: Linde, 2004, 470 s, ISBN: 807201501X
- Kučerová, H.: Dopravní přestupky v praxi. 2. vydání. Praha: Linde, 2006, 431 s., ISBN: 80-7201-613-X

²⁰⁾ srov. ustanovení § 22 odst. 6, odst. 7 přestupkového zákona ve znění do 21. 08. 2007 a současné znění

- Leitner, M. a kol.: Zákon o provozu na pozemních komunikacích a předpisy prováděcí s komentářem. 3.vydání. Praha: Linde, 2006, 572 s., ISBN: 80-7201-616-4

Contact – email

mimarton@centrum.cz